

“Temps difícils”, encara

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

La crisi actual té impactes molt diferenciats en funció dels sectors. Vet aquí unes previsions qualitatives per als propers anys. La construcció, que ha parat en sec després d'un període de bogeria d'activitat i de preus, continuarà el seu aterratge sense construir fins que no redueixi l'enorme estoc d'oferta existent; la correcció durarà anys i situarà l'ocupació i el VAB en el 6-8%, enfront dels 12-14% que va arribar a enregistrar. La indústria manufacturera seguirà en descens d'activitat, amb el contrapès que pugui fer l'exportació; la manufactura clàssica es troba instal·lada en una dinàmica que sembla imparable de relocalització i no es veu en l'horitzó cap signe que permeti albirar que el teixit productiu s'estigui regenerant amb nous projectes i nous sectors. Els serveis privats de baix valor afegit, majoritaris en la nostra estructura productiva, han aguantat i aguantaran millor la crisi gràcies al fet d'estar molt a cobert de la competència exterior; els d'alt valor afegit, que tenen encara un baix pes relatiu, resisteixen i sortiran reforçats de la crisi; els serveis públics l'han notada poc i aniran al compàs que permeti el dèficit públic. I el sector agrari? Després d'una caiguda de preus de més del 14% al 2009, les perspectives segueixen essent pessimistes; si la demanda no s'anima, els preus aniran a la baixa i darrera seu, les rendes agràries; el 2% de l'ocupació que té actualment aquest sector en la nostra economia seguirà caient, i no només per la crisi actual, sinó per la que arrossega de fa tant de temps.

En conjunt, estem en un procés de mutació profunda del teixit productiu i tenim encara pocs indicis de com serà i de quan el tindrem. Temps al temps!